

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.266/3  
VAN 1 APRIL 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 12 maart 2008 door de Minister van Cultuur en Media, Monumentenzorg, Jeugd en Sport van de Duitstalige Gemeenschap verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "tot uitvoering van het decreet van 7 mei 2007 over de bevordering van de musea en van de cultureel-erfgoedpublicaties", heeft het volgende advies gegeven:

### STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 7 mei 2007 over de bevordering van de musea en van de cultureel-erfgoedpublicaties. Het ontwerp bevat bepalingen betreffende de inhoud van de aanvraag om erkenning van musea (artikel 2), de uitwerking van de erkenningsvoorwaarden die bij het decreet van 7 mei 2007 worden gesteld (artikelen 3 en 4), de procedure voor de erkenning en de indeling van de musea (artikelen 5 en 6), de specifieke erkenningsvoorwaarden per categorie van museum (artikel 7), de voorwaarden inzake het personeel van de musea (artikel 8), de inhoud van de overeenkomst die inzake de subsidiëring met de erkende musea wordt gesloten (artikel 9), de financiële stukken en het activiteitenverslag die jaarlijks, respectievelijk tweejaarlijks moeten worden ingediend en de uitbetaling van de subsidies (artikel 10), het logo voor de erkende musea (artikel 11 en de bijlage), de aanvragen voor subsidies voor specifieke projecten (artikel 12) en betreffende de subsidies voor cultureel-erfgoedpublicaties (artikelen 13 en 14). Tenslotte zijn in het ontwerp nog een zogenaamde overgangsbepaling (artikel 15) en een bepaling betreffende de inwerkingtreding (artikel 16) opgenomen.

### RECHTSGROND

2. De aanhef van het ontworpen besluit bevat qua rechtsgrond slechts een algemene verwijzing naar het decreet van 7 mei 2007 <sup>(1)</sup>.

2.1. Met een aantal bepalingen van het ontwerp wordt uitvoering gegeven aan de uitdrukkelijke delegatiebepalingen die zijn vervat in de artikelen 8, § 2, tweede lid, en § 3, derde lid, 11, tweede lid, 14, § 2, vierde lid, en 16, derde lid, van het decreet van 7 mei 2007.

De zo-even genoemde bepalingen vormen slechts een zeer gedeeltelijke rechtsgrond voor het ontworpen besluit. Voor bepalingen die niet kunnen steunen op een uitdrukkelijke rechtsgrond, lijkt bezwaarlijk een beroep te kunnen worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Regering van de Duitstalige Gemeenschap is

---

<sup>(1)</sup> Dat decreet is voortgesproten uit een parlementair initiatief dat niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een advies van de Raad van State, afdeling wetgeving.

toegekend bij artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen <sup>(2)</sup>, gelet op het legaliteitsbeginsel dat vervat is in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt <sup>(3)</sup>.

In dat laatste artikel wordt bepaald dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen die zijn gericht op de hele Gemeenschap "bij decreet" worden vastgesteld, en dat het decreet voor de bedoelde instellingen in een bepaalde financiële tegemoetkoming voorziet, die uit een aantal nader bepaalde elementen bestaat; hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring bij decreet moet gebeuren. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de bedoelde instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de regering bevoegdheden te delegeren, eerder beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

Gelet op de vage en soms summiere inhoud van verschillende bepalingen van het decreet van 7 mei 2007 die in verband kunnen worden gebracht met de bepalingen van het ontwerp waarvoor geen uitdrukkelijke rechtsgrond aanwezig is, staat artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 eraan in de weg dat voor het nemen van de laatstgenoemde bepalingen een beroep wordt gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap.

2.2. Een aantal bepalingen van het ontwerp sporen bovendien niet met het decreet van 7 mei 2007. Zo worden in artikel 4, § 3, van het ontwerp de gemeenten van

---

<sup>(2)</sup> Dat artikel is van overeenkomstige toepassing op de Duitstalige Gemeenschap op grond van artikel 7 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap.

<sup>(3)</sup> Deze wet is van toepassing op grond van zijn artikel 2, waarin wordt verwezen naar artikel 2 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse cultuurgemeenschap en voor de Franse cultuurgemeenschap. De opsomming van aangelegenheden in dat laatste artikel is vervangen bij artikel 4, 1/ tot 10/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van artikel 4, 6/*bis*, van die wet. Die bepalingen zijn op de Duitstalige Gemeenschap van toepassing op grond van artikel 4, § 1, van de wet van 31 december 1983.

het toepassingsgebied van de regeling uitgesloten, terwijl krachtens artikel 4, derde lid, 3/, van het decreet van 7 mei 2007 ook een publiekrechtelijke rechtspersoon met "zetel" in het Duitse taalgebied, waar zijn hoofdactiviteiten plaatsvinden, in aanmerking komt voor erkenning als museum. Ook is artikel 5 van het ontwerp niet in overeenstemming met artikel 8, § 3, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2007, in zoverre in dat artikel gewag wordt gemaakt van een advies van de erin bedoelde jury waarin zij de indeling of de niet-indeling van de instelling in één der drie erkenningscategorieën voorstelt, terwijl de laatstgenoemde decreetsbepaling het heeft over de indeling die door die jury wordt "doorgevoerd", wat betekent dat het de jury zelf is die de indeling verricht. Het spoort evenmin met het decreet van 7 mei 2007 een "princiepelijk akkoord" met de aanvraag tot erkenning te vereisen van het "gemeentecollege" (artikel 5, § 1, derde lid, 1/, van het ontwerp), en gewag te maken van steun van de gemeenten voor de betrokken erkenningsperiode (artikel 5, § 1, derde lid, 2/, van het ontwerp), waar in artikel 6 van het decreet van 7 mei 2007 enkel een advies van het "gemeentecollege" wordt vereist, en nergens in dat decreet wordt voorzien in enige vorm van steun van de gemeenten, zodat een verwijzing daarnaar in de erkenningsprocedure dan ook doelloos is. Tot slot is het zeer de vraag of het decreet van 7 mei 2007 ruimte laat voor specifieke erkenningsvoorwaarden per categorie van musea, zoals in artikel 7 van het ontwerp het geval is.

3. Conclusie is dat er voor het ontworpen besluit onvoldoende rechtsgrond voorhanden is en het derhalve geen doorgang kan vinden. Het decreet van 7 mei 2007 zal dienen te worden herzien, mede gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973.

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |                 |                  |
|----------|-----------------|------------------|
| de Heren | M. VAN DAMME,   | kamervoorzitter, |
|          | J. BAERT,       |                  |
|          | J. SMETS,       | staatsraden,     |
| Mevrouw  | A.-M. GOOSSENS, | griffier.        |

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

M. VAN DAMME